

24**UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO**

z dnia 11 stycznia 1995 r.

w sprawie wykładni art. 49 pkt 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:

przewodniczący: A. Zoll — Prezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: Z. Czeszejko-Sochacki, T. Dybowski, L. Garlicki, S. Jaworski, K. Kolasiński, W. Łączkowski, F. Rymarz, W. Sokolewicz, B. Wierzbowski (sprawozdawca), J. Zakrzewska

po rozpoznaniu na posiedzeniach w dniach 4 i 11 stycznia 1995 r. w trybie art. 13 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470, z 1993 r. Nr 47, poz. 213 i z 1994 r. Nr 122, poz. 593) wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni art. 49 pkt 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 1992 r. Nr 72, poz. 359 z późniejszymi zmianami) przez wyjaśnienie:

- czy w sytuacji, gdy w okresie zawieszenia działalności banku na podstawie art. 108 ustawy — Prawo bankowe, a następnie ogłoszenia jego upadłości przez sąd, nie są dokonywane wypłaty z bankowych rachunków oszczędnościowych, z tytułu których Skarb Państwa odpowiada na zasadzie art. 49 pkt 1 Prawa bankowego — tenże Skarb Państwa powinien sam i niezwłocznie wykonać zobowiązania niewypłacalnego banku w zakresie wypłat tychże oszczędności,
- czy posiadaczowi bankowego rachunku oszczędnościowego przysługuje w stosunku do Skarbu Państwa roszczenie o niezwłoczną wypłatę zgromadzonych przez niego wkładów oszczędnościowych, za które odpowiada Skarb Państwa, wraz z ustalonymi w umowie oszczędnościowego rachunku bankowego odsetkami od tych wkładów, czy też roszczenia o wypłatę oszczędności zdeponowanych w banku powinny być kierowane, tak jak inne roszczenia, do ustanowionego przez sąd syndyka masy upadłości, który dopiero z masy upadłości zaspokaja te należności, a Skarb Państwa pokrywa ewentualną różnicę między pełną należnością a kwotą uzyskaną przez posiadacza rachunku oszczędnościowego z masy upadłości,

ustalił:

- I. W razie odmowy uregulowania przez bank, o którym mowa w art. 49 pkt 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 1992 r. Nr 72, poz. 359, z 1993 r. Nr 6, poz. 29, Nr 28, poz. 127 i Nr 134, poz. 646 oraz z 1994 r. Nr 80, poz. 369 i Nr 121, poz. 591), w okresie zawieszenia działalności tego banku, zobowiązań z tytułu wkładów oszczędnościowych, wkładca lub

jego następcy prawni, a także osoby uprawnione na podstawie art. 22 ust. 1 Prawa bankowego mogą żądać od Skarbu Państwa, aby niezwłocznie po wezwaniu do wykonania zobowiązania spełnił na ich rzecz świadczenie należne od banku zgodnie z treścią umowy rachunku oszczędnościowego lub postanowieniami art. 22 ust. 1 Prawa bankowego.

- II. Ogłoszenie upadłości banku zmienia zakres odpowiedzialności Skarbu Państwa za zobowiązania z tytułu wkładów oszczędnościowych gromadzonych w bankach, o których mowa w art. 49 pkt 1 Prawa bankowego, stosownie do postanowień art. 32 § 1 i art. 33 § 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. — Prawo upadłościowe (Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512 oraz z 1994 r. Nr 1, poz. 1). Oznacza to, że Skarb Państwa po ogłoszeniu upadłości banku odpowiada również za takie zobowiązania upadłego banku z tytułu wkładów oszczędnościowych, których termin płatności stosownie do wiążącej bank umowy jeszcze nie nastąpił, natomiast nie jest zobowiązany do wypłaty ustalonych w umowie rachunku bankowego odsetek od wkładu za okres od daty ogłoszenia upadłości banku.
- III. Skutki niespełnienia w terminie przez Skarb Państwa świadczenia, o którym mowa w punktach I i II niniejszej uchwały, ocenia się według przepisów Kodeksu cywilnego.

Przewodniczący: *A. Zoll*

Prezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: *Z. Czeszejko-Sochacki, T. Dybowski, L. Garlicki, S. Jaworski, K. Kolasieński, W. Łączkowski, F. Rymarz, W. Sokolewicz, B. Wierzbowski, J. Zakrzewska*